

KáZsé *Egész Könnyű*

Az SzSzSzI Kossuth Zsuzsanna Tagintézményének lapja

IV. évfolyam 1-2. szám
2014 november

A 9.b osztály gólyaprogramon készült „osztálybálványa”

A 9.a osztály gólyaprogramon készült „osztálybálványa”

Gólyaeskü 2014

Én, a kis gólya, itt a nagy és okos, tiszteletreméltó és bölcs, szeretett és imádott tizedikesek előtt fogadom, hogy az eskü minden pontját törvénynek tekintem.

Ha mégis megszegem, bármi legyen a büntetés, én elviselem. Ezért, mint dolgozó hangya igyekszem, és mindenben a kedvükre teszek, mert a tizedikesekre istenként tekintek.

Ha egy bölcs tizedikes a folyosón szembejön, a falhoz húzódva elengedem, és hangosan köszönök.

Ha a büfénél állok és pár tizedikest látok, egyből megkérdem, „És ti mire vágytok?”

Ezután megveszek mindent, amit kértek, és kérek nekik mindenből még négyet.

Ha hazafelé meglátom a trolin őket, egyből felállok, és átadom a helyem rögvést.

Megírom a házi dolgozatot a felsőbb évfolyamosok helyett, és minden más tanulni-valójukat a vállamra veszem.

És eskünk legvégén szentül fogadjuk, hogy az előbbieket hűségesen betartjuk.

Tartalom

Osztálybálványok, gólyaeskü	2. oldal
Gólyaavató – beszámolók	4. oldal
Színes - gólyaavatós képek.....	6. oldal
Irodalmi sarok	8. oldal
Himitsu – folytatásos regény	9. oldal
SZIN	10. oldal
Szegedi Szabadtéri Játékok 2014 ...	11. oldal
Interjú Jáger Ritával	12. oldal
Szabadtéri - tanári vélemények	14. oldal
A Legnagyobb Hős.....	16. oldal
Diáktrening.....	18. oldal
Mányoki Bálint, Flip Unit Team.....	19. oldal
Interjú Tóth Alexandrával	20. oldal
Molnár János kislánya, Zoé	21. oldal
Mi van veled? — Csordás Ági.....	22. oldal
Kislabdahajító verseny	24. oldal
Szakképzősök—Váradi Eszter	25. oldal
Gratulálunk!	26. oldal
Aranyköpések.....	27. oldal
Olvasónapló	28. oldal
Moziajánló.....	29. oldal
Hírek, információk.....	30. oldal

Emlékezetes gólyaavatónkról először a tizedikes diákok beszámolóját közöljük. Az események leírását Dovalovszki Dóra, Farkas Cecília, Kece Anita és Miszbrenner Fanni írásaiból állítottuk össze.

Eltelt egy újabb év az iskolánkban. 2014 szeptemberében két új osztály indult a kilencedik évfolyamban. Az a-sok egészségügyet, a b-sek pedig egészségügyet, illetve könnyűipari szakmát tanulnak. Egy új évfolyam jelent meg, új arcok, új karakterek. Új barátságok kötődtek.

Azért is szeretem ezt az iskolát, mert a közösséget akarják erősíteni, az a legfontosabb. Így természetes volt, hogy a gólyaavató is jókedvűen teljen.

A 9. osztályosoknak minden évben át kell esniük a gólyaavatón, amit mindig a tizedik osztályosok szerveznek meg. Ebben az évben rajtunk volt a sor. A gólyaavató a kilencedikesek számára legkevésbé várt nap, ellentétben a felsőbb osztályosokkal. Így ment ez idén is. Sokat készültünk rá, sokat aggódtunk a kivitelezése miatt. Emellett igyekeztünk úgy megszervezni, hogy mindenki számára vicces és emlékezetes nap legyen. Úgy hiszem, ez sikerült.

Osztályfőnöki órán megbeszéltük, hogy mi milyen feladatokat szeretnénk a kilencedikeseknek, majd meghatároztuk a ruházatukat. A hetente, csütörtökönként tartandó diákönkormányzati ülésen képviselőink elmondták ötleteinket.

2014. 10. 17-én délután fél háromkor kezdődött a gólyanap, mely során a kilencedikesek sok izgalmas, mulatságos programon vehettek részt. Eközben a tizedikesek és pár felsőbb éves a különböző állomásokon, a háttérben segédkeztek. Az időjárás elég szeszélyes volt, de szerencsére délutánra az eső is elállt. Érezhető volt már délelőtt is, hogy valami lesz, és ezt nemcsak azon lehetett észrevenni, hogy egy csapat gumicsizmás, pizsamanadrágos ember mászkál az iskolában.

Legelőször a ruházatokat pontoztuk. A kilencedikesek libasorba álltak, és a meghatározott ruhadarabokat le kellett ellenőrizni. Az öltözethez többek között hozzátartozott a pizsamanadrág, a gólyacsőr és a világító mellény is. Az évfolyam gyöngyszeme volt a két fiú, hát ők iszonyat jól voltak kisminkelve, kicsit féltünk is, hogy nem lesznek rá hajlandók, de mégis vállalták.

Ezután a kilencedikesek elindultak az iskolán kívüli feladatok elvégzésére. Sétálás közben hangosan énekelniük kellett. Én a 9.b osztályt kísértem a különböző állomásokhoz. Az első kinti feladat egy zene-felismerős játék volt, ami nagyon mulatságos volt. A következő helyszínhez közeledve két lánynak vadidegenek cipőjét kellett letakarítaniuk. Majd az erdőben sétálva egy sminkelős játék következett. Ehhez három jelentkezőre volt szükség. Az első lánynak bekötötték a szemét, a második irányította az elsőt. A harmadik pedig csak hagyta, hogy sminkeljék.

Az utolsó előtti állomáshoz menet a lányoknak kézfogásokat kellett gyűjteniük az utcán levő idegenektől. Nekem ez a feladat tetszett a legjobban. Ugyanis a két lány a feladat teljesítése közben egyszerre megpillantott egy helyes srácot, aki éppen felénk kerékpározott. Leszállították a kerékpárról. Nem hagyták továbbmenni addig, amíg nem kaptak tőle is egy kézfogást. Ezen mindenki nagyon jót nevetett.

A következő feladat a gólyával kapcsolatos szólásokról, közmondásokról szólt. Talán ez volt az a feladat, ami a legkevésbé ment az osztályosoknak. Miután itt is összeszedtek azért nyolc pontot, továbbindultunk az utolsó állomásra.

Az utolsó helyszín a Spar előtt volt. Itt azt számolta hét tizedik osztályos tanuló, hogy mennyien férnek be összesen egy telefonfülkébe. Nyolc embernek sikerült magát bepréselnie. Ezen is jót nevtünk, majd nótaszóval visszameneteltünk az iskolába.

Visszaérkezésük után az iskola udvarában a plüssbékát kellett megtalálniuk. Összesen öt percük volt erre, és épp az utolsó másodpercben találták meg.

A feladatok az iskola aulájában folytatódtak. Sport szeletet kellett késsel és villával minél gyorsabban megenniük.

A következő feladat nagyon rizikós volt. Tornasorba álltak, és hátratett kézzel adogatták egymásnak a tojástart. Ezt úgy, hogy nem nézhettek hátra. Nagyon aggódtunk, mert a leejtett tojástart köztudottan nehéz feltakarítani a kőről, és ezt nekünk kellett volna megtennünk. De a végén egyik csapat sem ejtette le a tojástart.

A következő feladat az osztálytánc volt. A két csapat különböző zeneszámokat kapott. Egyik viccesebb volt, mint a másik. Nekem ez a feladat tetszett a legjobban. A csapatokon nagyon látszott, hogy milyen sokat készültek erre a feladatra. Megmutatták, hogy képesek egy hónap után harmonikusan együtt táncolni. A tánc fergetegesen aranyos volt! Le a kalappal előttük.

Majd előadták a közösen megírt indulójukat, amik nagyon jól sikerültek. A versek, amiket írtak, hát valami iszonyat jól sikerültek. Ütős volt, humoros, nagyon jó volt mind a kettő!

Az aulában lemértük a gólyacsőrök hosszúságát. A gólyaeskü letétele következett, ami számunkra nagyon vicces volt. A kilencedikesek számára már nem annyira. Az eskü letétele után az eredményhirdetés következett, ahol kiderült, hogy a 9.a nyerte idén a gólyaavatót. Így ők kapták meg a vándorbékát, és egy tortát. Persze a b-sek sem távoztak üres kézzel. Ők is kaptak egy tortát, és sok élményt.

Az egész gólyaavató alatt fura érzésem volt. Tavaly én és osztálytársaim éltük át ezt. Mégis, már eltelt egy év. Mintha csak most lett volna. Egy szinittel feljebb léptünk, és még mindig szokatlan érzés, hogy tizedikesek vagyunk.

Megkérdeztünk egy kilencedikes lányt, hogy tetszett-e neki a gólyanap, mire mosolyogva válaszolta, hogy neki nagyon élvezhető volt, és talán azt tetszett neki a legjobban, hogy kisminkelhették a fiúkat, illetve az a legkevésbé, hogy ők maguk viszont nem sminkelhettek.

Így, külső szemmel is levonható volt a következtetés, hogy talán ez a délután is közelebb hozta egymáshoz az újdonsült osztálytársakat.

Dovalovszki Dóra, Farkas Cecília, Kece Anita, Miszbrenner Fanni

És hogy hogy nézett ki mindez a gólyák szempontjából? Álljon itt az ő élménybeszámolójuk is: ezúttal Ézsiás Alexandra, Forgó Ágnes, Lakatos Laura, Nagy Viktória, Ördög Petra, Rabb Tímea és Vörös Fanni Kata írásaiból idézünk.

Minden olyan gyorsan történt. Mintha csak tegnap lett volna, hogy beiratkoztunk, ma meg már újdonsült gólyaként próbálgathatjuk a repülést.

Sokat készültünk az avatásra. Mindenki beszerezte a jelmezét, akinek nem volt valami, annak adtak a többiek, hiszen ilyen egy jó osztályközösség. Nagyon nehezen sikerült összehozni a táncot. A zene, amit kaptunk, elég hosszú és gyors volt. Aki pedig „amatőr” táncban, annak nehéz betanulni, ráadásul egy hét alatt. Táncos létemre próbáltam segíteni, ötleteket adni. Szerencsére sikerült megoldani, még ha csak a zene felére is, de kész volt a koreográfia.

Csütörtökön reggel mindenki nagyon izgatott volt. Néhányan már az első óra után felvették „ünnepi” ruhájukat. Pizsamanadrágot, láthatósági mellényt, kesztyűt, sapkát, sálat viseltünk egész nap. Persze délután ehhez társult a gólyacsőr is. Egy egész délelőtti nevetés után az osztály lassan megbékélt a szerepével.

Sok tanár mosolyogva nézett ránk mint kilencedikes gólyákra. A szünetekben a diákok is nevettek rajtunk, de mi csak visszamosolyogtunk.

Nagyon meglepett, hogy amikor a folyosón mentünk, mindenki nézett minket, de nem nevettek ki. Kicsit úgy viselkedtek, mint akiknek ez mindennapos látvány. Az órákon volt olyan tanár, aki mosolygott rajtunk, és volt olyan is, aki nem nagyon ismert meg minket.

A feladatok is viccesek voltak számomra, mert jó volt nézni, hogy mások valami cikiset csinálnak, de azután rájöttem, hogy én is ugyanezt csinálom. Akkor már nem volt vicces. Különösebben nem kellett csinálnom semmit, ami ne tetszett volna. Jó gólya voltam, szót fogadtam a nagyoknak.

A gólyaavató egyszerűen fantasztikus volt. A tizedikesek nagyon kedvesek voltak, habár az esküvel kicsit vitatkoztam volna. De ez még belefért, mert a mi indulónk sem volt valami szerény...

Nagyon sokat nevetett mindenki. Szerintem hasznos volt a gólyaavató, mert segített jobban összekovácsolni az osztályt. Egy maradandó, boldog emlék marad számomra ez a nap.

*Ézsiás Alexandra, Forgó Ágnes, Lakatos Laura,
Nagy Viktória, Ördög Petra, Rabb Tímea, Vörös Fanni Kata*

KZS INDULÓ 9.a

Eljöttünk, eljöttünk,
hogy győztes gólyák mi legyünk.
Van egy kecskénk, egy kabalánk,
ki a káposztából nagyon falánk.
Mi vagyunk kik like-olják a like-ot,
mi vagyunk, kik átrágnak a zsákot.
A táplálkozási lánc csúcán a 9.a áll,
a vödör alján meg a többi osztály.
Jobbak vagyunk a mikroorganizmusoknál,
kik még a saját nevüket sem tudják.
Nem tudjuk mi a kemoheteroprof,
de ezért még mi vagyunk a prof,
és a napszemüvegünkben villogunk,
miközben az érettségi vizsgára tanulunk.
Ha a menza kaját kérdi valaki
mondja ki inkább Pataki,
rosszat mi nem mondunk,
annál több okosságot osztunk.
Olyanok vagyunk, mint az Antiszepszis,
nálunk káros, kóros jusztis semmis.
Káros hatásokat mi nem bírjuk.
Pont, mint a 9.b-ét,
mert ti itt győzedelmet nem arattok,
ha az ellenfeleitek mi vagyunk.
Tehát véssé minden diák a fejébe,
hogy nálunk jobbak nem vagytok!

A 9.b verse

„Inkább bízz kecskére káposztát,
mint 9.b-re tanulást.
Mert ha menzán kajálsz, vödörbe hánysz.
Tanulj az érettségi vizsgára,
hogy ne legyél nyomi,
mert olyan leszel mint Fluor Tomi.
Keményen nyomjuk, mint a mikrobák
nehogy kemoheterotroffá válj!
Mi már antiszepszis szereket nem használunk
természetes a zsenialitásunk.
Ha tetszett a programunk,
napszemcsiben like-oljatok!
Mi voltunk a 9.b, Kossuth a nevünk, oszt kész!”

Színes – ami megüti a fület, amin a szem megakad: a gólyaavató

Víghné Tisóczki Tünde, a 9.a osztályfőnöke

- *Hogy tetszett a gólyaavató?*
- Jó volt, jól éreztük magunkat, az osztály is jól érezte magát.
- *Mi a véleménye az osztálya teljesítményéről?*
- Ügyesek, lelkesek és aranyosak voltak, komolyan vették. De ők is hallják (nagy nevetés), úgyhogy csak semmi rosszat.

Földi Lili

Fejes Edit, a 9.b osztályfőnöke

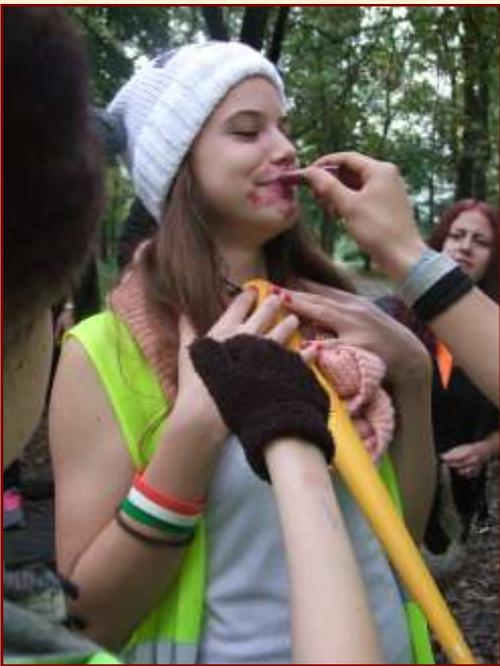
- *Hogy tetszett a gólyaavató, és mi a véleménye az osztálya teljesítményéről?*
- Én már egy párat végigéltem. Nekem az nagyon tetszett, hogy „vetésforgóban” dolgoztunk: amíg az egyik osztály az egyik feladatot csinálta, addig a másik a másikat.

Jó, hogy az idő kegyes volt hozzánk, ki tudtunk menni, és nem kényszerültünk arra, hogy az iskola falai között legyünk. Nagyon ötletesnek találtam egyébként a feladatokat, különösen ez a fülhallgatós éneklés tetszett, de megvoltak a klasszikusok is, pl. hogy hányan férnek be egy telefonfülkébe, cipőtakarítás, egyebek.

Úgy gondolom, hogy a legjobb része, az osztálytánc, ami biztos, hogy összekovácsol egy közösséget, hogy előtte nagyon rövid idő alatt össze kell dobni valamit. Nagyon remélem, hogy győzni fogunk, ha meg nem, akkor gratulálunk a másik osztálynak.

Földi Lili

Irodalmi sarok

Gombkötő Ildikó: Rakoncátlan.

A nagy ablakok mellett az ágyon.
Hatalmasak voltak azok az ablakok.
De csak a szemközti falakat mutatta.
A szétdobált játékok felett az ágyon.
A Súlyos festmények alatt az ágyon.
Fekszem.
A parketta nyikorog, a villamos csikorog
A dobok dübörögnek
Zúg a fejem.
Megremeg a fal.
Remegek.
Kényszeresen összerándulnak a végtagjaim.
Minden levegővételnél rám zuhan
a felettem lévő nehéz festmény.
Kiszáradt a szám.
Ledobom a takarót.
A talpam a játékra lép.
Nyikorog a parketta.
nyikorog a parketta...
kimegyek a hatalmas ajtón.
A konyha rám zuhan.
Zuhog a víz, iszom.
Először a csapból,
az ujjaim között szertefolyik
a víz, a csuklómra
jó hideg.
Megnyugtat.
kiöblíték egy poharat.
Teletöltöm, hogy majd magammal viszem.
De nincs erőm, a mosogatónak támaszkodom
Először kortyolgatva, majd mohón iszom.
Nagyon hideg –
Mezítláb vagyok.
Most bújtam ki a takaró alól.
Fázom, ráz a hideg.
csak a szokásos éjszakai műszak...
Kabátot húzok, papucsot
settenek halkán kulcsolok.
kimegyek rágyújtok
izgulok.
Bár nekik mindegy, mégis izgulok. Félek.
félek a doboktól.

Móra Dominika: Ady-remix

Gyűlöllek, vágylak,
S hévvel kívánlak.
Magam szeretem, ha szeretlek,
S irigye vagyok a szemednek.

Öledbe hullva, sírva, vágyva
Elhagylak, mert nagyon kívánlak
Fájnak a csókok, fájnak a vágyak,
Nagyon kívánlak, nagyon kívánlak.

Lovászi Diána rajza

Katona Boglárka: Ady-remix

Alkonyban szálltunk
Hogy téged s engem lássanak
Fölborzolt tollal, szerelmesen

Betelő a vágy, testes az álom
Nincs kínja, csókja, könnye, mámora
Áltatjuk egymást, hogy egymásra vártunk

Ez az utolsó nászunk nekünk
Itt nincsen könnyes, nagy szerelem
Több kínra vágyom: téged akarlak

Ugye kívánsz? Én is kívánlak.
S elcsattan hosszú csoda-csók
Ha megszólalsz zuhanunk.

Fekete Krisztina: Ady-remix

Elvadult tájon gázolok,
E föld a lelkek temetője,
Kék hegyek ködje omlik ide.
Susog a nádas s én messzekiáltok
Óh, boldogok itt, kik nem éltek.

Fekete Zsófia rajza

Nem tudtam, mi lehet az a vörös, ami az arcom előtti lyukon mászik lefelé. Csak egyszer láttam, majd eltűnt. Ezután már csak az újra feltűnő, majd elmúló foltokat láttam. Mik ezek? Hol kétségbeestem, hol egy halvány reménysugár látszott felcsillanni.

Ahogy a falon beszűrődő fény játszott a szobában, megvilágította a benne rejlő, eddig titokba burkolózó tárgyakat. Először nyílt lehetőségem látni a szoba valamennyi részét. Az árnyékok ismerősek voltak. A tárgyakat alig lehetett kivenni, mégis megnyugtatót, hogy ott vannak velem. Többé nem voltam magányos.

Próbáltam körbejárni a szobában, és kerestem valami csapóajtót, vagy valamilyen kijáratot, de a homályban elfáradt szemem újra

lecsukódott. Magam előtt láttam az otthonom. Láttam a szobámat, éreztem a biztonságot adó ház melegét. Nagyon valóságosnak hatott, mint mikor egy rémálomból kelünk fel, majd újra rádöbbenünk, hogy még mindig az álomban járunk. Nyomasztó, mégis kellemes érzés volt. Lefeküdtem a porosnak ható földre, és teljesen ellazultam. Mint aki meghalt.

Mikor a gondolataim elcsendesedtek, nyüzsgésre lettem figyelmes. Nem bogarakat hallottam, inkább emberi motozásnak tűnt. Gyorsan felkeltem, a szememet óvatosan kinyitottam, és a fényt adó lyukhoz botorkáltam. A mozgó, homályos foltok nyüzsgöttek. A mozgásuk most már nem szabályosan váltakozó volt, hanem időnként gyorsabb, majd lassabb.

Hirtelen nagyon hangosan elkezdett sípolni mindkét fülem. Mintha egy hamisan játszó kisgyerek próbálná ki az anyukája hegedűjét. A fülemhez kaptam, és megráztam a fejem. A sípoláshoz egyre erősödő zivaj is társult. Fűlsiketítő zaj támadt, mely mintha körhintán ülnék, halkult, majd hangosodott újra. Térdre rogytam, és a füleimre szorított kezeimmel próbáltam csillapítani az örült zajt. Majd a kínzó érzés egy csapásra elmúlt, és már tisztán hallottam mindent. Utcazaj volt. Beszélgető emberek, zúgó autók, és árusok hangos, kiáltó szavai. Gyorsan újra a lyukhoz tettem a fejem, de nem láttam többet mozgó, homályos foltoknál.

Kapkodva kerestem valamit, amivel kiüthetem a falat. A kezembe egy nehéz faszék akadt, és azt lendítettem neki hatalmas erővel. Ám mikor a faszék a betonfalhoz ért, a vártál könnyebben átütötte azt, és a fal, melyet eddig kaparászva sem tudtam szétbontani, szilánkokra tört. Kis üvegdarabok álltak a faszéket tartó kezembe, megkarcolva és elvága azt, de már nem érdekelt. Egy utcát láttam magam előtt, mögöttem pedig egy üzlet kirakatát, amit épp az előbb törtem darabokra.

Én pedig a kettő között állok a véres faszékkal a kezemben, könnyekkel a szemem sarkában nézem a lábamnál mászkáló piros, kis bodobácsbogarakat.

Ábrahám Eszter

Egy augusztusi napon az egyik barátommal, Norbival elhatároztuk, hogy elmegyünk a SZIN-re, és hobbiból interjúzni fogunk. Kíváncsiak voltunk, ki hány napra jött ki, hányadszor, kinek melyik koncert tetszett a legjobban, és milyenek találták a szervezést.

A SZIN a nulladik napon sajnos nem tízkor nyitott, a hatalmas tömegből sokan maradtak kint, és nem jutottak be a koncertre. Sokan voltak csalódottak.

Az első nap sorbanállói között két nagyon barátságos, győri egyetemista lánnyal találkoztunk, Rékával és Krisztivel. Kriszti elmondta, hogy bérletük van, nincs még konkrét tervük, milyen koncertekre szeretnének menni, de a Punnanyt nem hagyják ki.

Aztán találkoztunk egy táncossal, Imrével, akinek hihetetlenül jó érzéke volt a ritmushoz. Nagy élmény volt, hogy láthattuk táncolni. Elmondta, hogy kiskora óta szereti a zenét, nagyon szeret mozogni, ilyenkor pörgősnek érzi magát. Már nagyon sok fesztiválon megfordult, kedvence a Quimby, minden számukat szereti. *„Megmondom neked őszintén, a szöveget szoktam figyelni leginkább. Eléggé laza, oda-mondós szövegeik vannak. Nem játsszák meg magukat, és életrevaló emberek, elég közel állnak hozzám”* – indokolta választását.

A második napon Ricsivel találkoztunk, ő is nagyon élvezte a fesztivált. A nulladik napon sajnos lemaradt a Pendulumról, és éppen Magna Cum Laude koncertre indult, amikor összefutottunk. A körülményekről kérdeztük. *„Az elején nem nagyon találtuk meg a helyszíneket, de aztán kaptunk egy katalógust, amiben le volt írva minden. Ami a szemetet illeti, eléggé el van szórva, főleg, ahol a koncertek vannak, például a nagyszínpadnál. Az elején azt a tanácsot kaptuk, hogy vigyázzunk az értékeinkre. Nekem például a tárcám bent volt a táskám hátuljában, és azt mondták, hogy azt inkább rakjam el onnan.”*

A szegedi Janka és Fruzsival szerencsésebb volt, ők meg tudták nézni a Pendulumot. Szintén Magna Cum Laude koncertre igyekeztek, de Fruzsinak komoly további tervei voltak, Andróra és DJ Lennardra biztosan el akart még jutni. Janka harmadik vagy negyedik, Fruzsival hetedik alkalommal volt a SZIN vendége.

Aki az idén lemaradt, annak mindenképpen ajánljuk a fesztivált. Jövőre találkozunk!

Rékával és Krisztivel

Jankával és Fruzsival

Csongrádi Beáta

Magyarország legnagyobb szabadtéri színpada 180 fokos fordulatot vett, konténervárost épített és világsztárt hívott 2014-es évadára.

Az idei nyár két legsikeresebb darabja a MAMMA MIA! és a Hány János volt. Az utóbbi kulisszái mögé volt szerencsém betekinteni. Természetesen eredeti céloim autogram és fotó kérése volt egyik kedvenc színésztől – Szabó Győzötől –, aki miatt háromszor kellett visszamennem, ugyanis sosem volt ott, amikor én igen, vagy csak szimplán elkerültük egymást.

Az első alkalommal az öltözőjükhöz sompolyogtam, ott akartam elkapni. Ezen a napon futott be a nagy Gérard Depardieu. Megérkezte előtt kétszer is közölték, hogy a színész nyugős, nem óhajt aláírást, vagy fényképet kérő vendégeket fogadni, ne is közelítsék meg.

Miután Depardieu a biztonságiak kíséretében bevonult öltözőjébe, hogy kipihenhesse fáradalmait, én tovább váraкоztam, de „csak” Gálvölgyi János kézjegyét tudtam megszerezni. Vele együtt érkezett Bodrogi Gyula. Azóta is sajnálom, hogy tőle nem kértem aláírást, pedig régi kedvenc mesehőseim egyikének, Süsünek kölcsönözte hangját.

Második alkalommal senkivel nem jártam sikerrel. A harmadik az előadás napja volt, itt tizenöt perccel kezdés előtt sikeresen elcsíptem Szabó Győzöt, aki nagyon készségesen szignózott, majd fényképezkedett. Ezután, ahogy viszonylag elégedetten távoztam a nézőtérre, Depardieu jött szembe velem. Már nem volt nyugős, mosolygott is, mert valószínűleg elégedett volt, hogy mindenki betartotta, amit kért, és nem lógott a nyakán senki, na meg szegedi halászlét evett.

Egyébként nagynéném – ő a zenekarban játszott – és többek véleménye szerint is Depardieu nem hiába elismert színész. Napoleon rövidke szerepét is nagy hozzáértéssel és a darabhoz illő humorral alakította.

Az előadás nagyon klassz volt, bár sajnáltam, hogy Szabó Győző nem kapott több szerepet. Egyébként az egész színes volt, tele poénnal, energiával, szinte mindenki pozitív véleménnyel volt róla. A kezdés előtt pár perccel beült két sorral mögénk Csonka András, de az első felvonás után lement jó öreg színésztársaihoz. (Természetesen aztán nem jött vissza.)

Mindent egybevéve nagy élményekhez jutottam, remélem, hogy jövőre is lesz részem ilyesmiben.

Ludányi Zsófia

Színészpalánta a Háry Jánosban

Interjú Jáger Ritával

A Szegedi Szabadtéri Játékok idei Háry János-előadásának sztárszereposztása volt, de kevesen tudják, mennyire. A színpadon jelenlévő, komoly színészi munkát végző gyerekszereplők egyike különösen fontos volt nekünk: Jágerné Majoros Éva kislányáról, Jáger Ritáról van szó, aki nem is először lép fel ezen a színpadon. A kis művésznővel Földi Lili, Ludányi Zsófia és Mikó Anna beszélgetett.

F. L.: *Mesélnél nekünk arról, hogy hogyan kerültél az előadásba?*

– Néptáncra járok a Szeged Táncegyüttesbe, és van egy tánctanár, aki mindig megkérdezi, hogy szeretnék-e szerepelni a Szabadtérin. Ez most is így volt. A válogatáson énekelni kellett, megnézték, hogy mozgunk a színpadon, és beválogattak a Háry János húsz gyerekszereplője közé.

F. L.: *Korábban milyen produkciókban játszottál?*

– Tavalyelőtt kétszer is szerepeltem: a Hegyen-völgyön lakodalomban meg a Mária című musicalben. Az egyikhez a táncegyüttesnél volt a válogatás, a másik darab esetében pedig az iskolánkba jöttem. Katolikus iskolába járok, és ott a történet témája volt olyan.

Biztos fogok még menni, mert minden évben kérik a táncegyüttest, mindig van válogató.

F. L.: *És hogyan zajlottak a próbák?*

– Először a táncegyüttesben próbáltuk a dalt két héten át, aztán elmentünk a színházba. Ott nagyon sokat próbáltunk. Az előadás előtt két héttel kimentünk a szabadtérihez, az teljesen más volt, mert ott volt az a nagy kártyavár, és a nagyobb színészeknek ott is kellett lenni. Volt, amikor este hattól éjfélig kellett próbálni.

F. L.: *Énekelnetek is kellett. Nehéz volt megtanulni a dalt?*

– Az Ábécédét énekeltek négy szólamban (szoprán, mezzo, alt, meg volt Hanna, a szólista). A dalt előre felvették, de az előadás közben is énekeltek, voltak, akik mikroportot kaptak (én kaptam).

Szétválogatták a húsz gyereket nagyokra és kicsikre.

A kicsik kevesebbet szerepeltek, ők az elején voltak benne, meg a végén, a modern világban. A nagyobbak sokkal többször szerepeltek, és én a nagyok között voltam.

De amikor a dal szólt, akkor azoknak a hangját is lehetett hallani, akik közben nem voltak a színpadon.

F. L.: *És milyenek voltak a színészek?*

– Szerepelt a darabban Gálvölgyi János, Király Levente, Bodrogi Gyula. Jók voltak, kedvesek voltak velünk, segítettek, amikor éppen valamit nem tudtunk. Amikor még a színházban próbáltunk, igazából nem tudtuk, hogy Szabó Győző is benne lesz az előadásban, a rendező játszotta a szerepét, mert ő akkor még nem ment próbákra. Csak akkor tudtuk meg, hogy szerepel, amikor már kimentünk a szabadterire.

Ő volt a legviccesebb, de a rendező és Homonnay Zsolt, vagyis Hány János is nagyon vicces volt. Gérard Dépardieu-vel annyira találkoztunk, hogy bementtük a hangosbemondóba, hogy három méterre kerüljük el, ne szóljunk hozzá, ne nézzünk rá, ne fényképezzünk, ne kamerázzuk és ne kérjünk tőle autogramot. Ő egyébként ugyanúgy csak a szabadteris próbákra jött, és nem két hétre, hanem csak egy fél hétre.

F. L.: *Nem voltál ideges? Nem szoktál lámpalázast lenni?*

– Hát, igazából mások izgultak egy kicsit, de én nem annyira.

F. L.: *Vannak autogramjaid?*

– Igen, vannak.

Kaptam Gálvölgyi Jánostól, Bodrogi Gyulától, Király Leventétől, Homonnay Zsolttól, és szinte az összes nagyobb szereplőtől.

F. L.: *És milyenek voltak a jelmezeitek?*

– Volt egy olyan jelmez, amikor a kétfejűsfiókák voltunk, akkor egy óriási „kétsasfej” volt a fejünkön. És volt, amikor a kiskirályokat játszottuk, az többször volt, akkor aranyruhában voltunk, és mint a bohócoknak, olyan citromsárga paróka volt a fejünkön, amikbe aranszínű „zsebkendők” voltak beledugdosva. Akkor volt még a fejünkön egy korona, meg olyan nyomi rózsaszín masni.

F. L.: *Kellett járni jelmezpróbára is?*

– Amikor még a színházban próbáltunk, ott a jelmeztervező méretre szabta a ruháinkat.

M. A.: *Hogy viseltétek az időjárást? Többször nem lehetett tudni, hogy egyáltalán lesz-e előadás.*

– Igazából én nagyon izgultam, mert utána mentünk Horvátországba, és akkor le volt már foglalva a szállás, ahol laktunk. De szerencsére nem esett semmikor, csak mindig azelőtt, hogy bementünk. Mindig bementtük a rendező, hogy kérjük a takarítókat a színpadra, az előadást megtartjuk.

Ha esett egész nap, akkor hazaküldtek minket. Egyszer a próbán volt olyan, hogy villámlott, dörgött, behúzódtunk az árkádok alá a Dómnál, és az egyik barátom, aki szerepelt, felvette az egész villámlást. Tiszta sötét volt.

L. Zs.: – *Biztos a suliban is megy neked a szereplés.*

– Hát igen, meg az iskolában is szoktak énekversenyek lenni, és voltam már helyezett, de van két nagyon jó hangú osztálytársam, akik mindig megkapják az első két helyet. Én vagy harmadik vagyok, vagy nem kapok helyezést. Egyszer voltam második, de az azért volt, mert Dominika, a legjobb hangú nem akart akkor menni versenyre, mert programja volt. Így lehettem második, és a Zsuzsi meg az első.

L. Zs.: *Ha nagy leszel, akkor szeretnél majd színésszel foglalkozni?*

– Színész akarok lenni már kiskorom óta, és ezt főleg akkor döntöttem el, amikor a Szegedi Szabadtéri Játékokon szerepeltem.

Földi Lili, Ludányi Zsófia, Mikó Anna Júlia

A büszke anyuka véleménye

Interjú Jágerné Majoros Évával

– *Tanárnő, milyenek voltak a tapasztalatai, mi a véleménye az idei szabadtéri játékokról?*

– Az összes előadásról, vagy csak erről? Ebbe jobban beleláttam, úgyhogy akkor először elmondom ezt. A színházi próbákön Ritáék a tanárnővel voltak, de a szabadtéri próbákra bemehettünk. Nagy élmény volt látni, hogy hogy formálódik, hogyan változik a darab, és milyen ügyesen rögtönöznek a színészek. Például *Bodrogi Gyula* mindig máshogy játszotta, mindig valamit hozzáadott, de más színészek is. Jó volt, színvonalas volt, nagyon kedvesek voltak a színészek, és jó alakítások voltak. A többi közül a Zorbát láttam, szerintem az jó volt, bár az újság eléggé lehúzta, de ez egy táncos darab, nekem tetszett. Az idén vegyes volt a program, volt komolyabb darab is, meg vidámabb is, az ABBA volt a legnagyobb siker. Általában ezeket a könnyedebb darabokat szeretik, én meg elég sok mindent szeretek. Persze a kedvencem a Hány!

– *És milyen érzés látni a lányát játszani?*

– Nagyon nagy büszkeség természetesen.

Földi Lili

Dr. Veszelinov Ágnes élményei

A Mamma Miát láttam ebben az évadban. Minden évben el szoktam menni, általában egy, de van, amikor két előadásra a családommal. Borzasztóan vártam, mert egyrészt az én ifjúkorom együttese az Abba, akkor is nagyon szerettem, meg azóta is, és a filmet is láttam, meg a zenét magában is szoktam hallgatni. Abszolút pozitív élmény volt. Bizonyos szempontból a filmnél is jobban tetszett, nyilván azok a színészek nem ugyanazok, akik a filmben játszanak, de mégis személyes volt. A színpadkép volt bőven olyan élmény, mint a film. Hatalmas siker volt, állva tapsolt a közönség a végén, meg ugye azoknak lehetett táncolni, akik elöl ültek. Ami egy kicsit zavaró volt – de ez csak engem érintett –, hogy a hátunk mögött olyanok ültek, akik énekeltek az általuk ismert számokat.

– *Legalább jól?*

– Többé-kevésbé jól, de attól még zavaró volt, mert én is tudtam volna énekelni, mindegyiket ismerem én is, de nyilván nem erről szól egy színházi előadás. Összességében nagyon nagy élmény volt.

– *A fordított színpadról mi a véleménye?*

– Engem abszolút nem zavart, hogy fordítva volt, bár nyilván gyönyörű a két torony, amikor azt látja az ember. Most, hogy háttal volt, a Dómnak a tornyaiból semmit nem lehetett látni, hiába néztem hátra, nem láttam semmit, abszolút sötétség volt, tehát ilyen szempontból akárhol lehetett volna. De magát az előadást és a színpadképet abszolút nem zavarta. Ha megkérdeznének, hogy mire szavazok – mert azt hallottam, hogy lehet, hogy mindig így marad, de lehet, hogy visszaállítják –, én nem tudom, hogy mi mellett szavaznék. Nekem így is jó volt, a régi is jó volt. Talán azoknak, akik ide jönnek máshonnan, lehet, hogy nagyobb élményt jelentene, ha egyúttal látnák azt a gyönyörű, impozáns épületet.

Földi Lili, Ludányi Zsófia

Még egy kis szabadtéri...

A Mamma Mia című előadáson voltam, aminek mondhatjuk azt, hogy ősbemutatója volt nálunk, hiszen először állíthatták úgy színpadra a rendezők, hogy nem kellett a korábbi koreográfiához pontosan ragaszkodni.

Számomra egy nagyon kedves korszakot idéz, mert amikor én fiatal voltam, két nagyon preferált külföldi együttes volt fej fej mellett. Az egyik az Abba, a másik pedig a Boney M. volt.

Az ABBA-slágereket dolgozza fel tulajdonképpen ez a musical, és egy kicsit visszaidézte nekem azt a korszakot, amikor még nem mobiltelefonon és nem számítógépes formában játszottuk le ezeket a számokat, hanem csak a rádióban hallgattuk vagy kazettás magnóról. Szóval nekem tetszett, nagyon jó hangulat volt.

Ha ezeket a zenéket meghallgatjátok – bár a korosztályotokban nem igazán erről szólnak már a dolgok –, azt gondolom, hogy nektek is jó kedvet csinál. Látványos volt, jók voltak a számok benne, és a történet is az volt, hiszen készült ebből egy film is, és nyilván ezt vette alapul a történet, tehát azt megőrizte.

Rózsa Klára tanárnő véleménye

Szebb az, hogyha a Dómot látjuk, mert most ugye megfordították a nézőteret. Én a Mamma Miát láttam, és annak tetszett a zenéje, tetszett a díszlet, a koreográfia.

Az volt szokatlan, hogy fordítva láttuk, és valahogy a jegyzedők nem tudtak megfelelően irányítani, tehát alig találtuk meg a helyünket, ez szokatlan volt, mert nem tudtam, hogy hova kell leülnöm.

De a darab jó volt és tetszett.

Dr. Tihanyi Katalin tanárnő véleménye

A kritikák kritikája

A fanyalgás népbetegség. A Facebook-on már korábban kialakult erről egy kis vita, így abban a helyzetben vagyok, hogy idézhetem azt a posztot, amit akkor írtam erről, amikor – tudatában a korábban olvasott lehúzó kritikáknak – én is megnéztem a Mamma Mia előadást.

„Oké, akkor vélemény röviden: bár az első részben voltak gyengébb jelenetek (mintha az idősebb nők Détár Enikő kivételével nehezen találták volna meg az igazi hangjukat), ez még akár rendezői koncepció is lehetett (három, korábban együttest alkotó, középkorú nő alkalmilag újra fellép).

A második részben minden kétségem megszűnt: a habkönnyű, egyszerű kis történetre ráépített dalok működtek, minden hang és görcs kiszabadult, a magyar fordítás, ha már a történet kedvéért muszáj volt megírni, itt-ott még kidolgozásra szorulna, de más helyeken kifejezetten szellemes. A rendezés, a „show”, a díszlet a szokásos Madách-varázslat, magával ragadó, igazi színházünnep.

Az idén negyedszer, összesen több tucatszor jártam a Szegedi Szabadtéri Játékokon. Én még életemben ilyen őrjöngést szabadtéri közönségnél nem láttam. Részemről – akár korábbi újságíró szakos diáktársamról (ő mellesleg dicsérte), akár újságíró tanáromról, akár számomra ismeretlen, interneten publikáló kritikusról van szó – az ilyen egyértelmű közönségsikert némi alázattal kezelném, óvatosan szólnám le.

A férjem szavaival: ha a készítők és a közönség egymásra találnak, és a közönség ennyire boldog, akkor a kritikus véleménye egyre inkább magánügygé válik. És ez a közönség azért válogat, színházba jár, tehát ez nem az a bizonyos „ezt a vackot eszi a többség”-helyzet.

Mi köszönjük az élményt ismét a Madách Színháznak, ahova hajlamosak vagyunk év közben többször utazni, örültünk, hogy ezúttal „házhoz jött”!

Mikó Anna Júlia

Végigizgultuk, támogattuk, drukoltunk. Hallgatjuk, örülünk, figyelünk. Bencsik-Kovács Zoltán tanár úrral riporterrünk, Földi Lili ezúttal az új HoneyBeast-lemez, A Legnagyobb Hős megjelenése alkalmából beszélgett.

– Először is gratulálni szeretnék a HoneyBeast nemrég megjelent nagylemezéhez, A Legnagyobb Hőshöz. Úgy tudom, hogy a lemez megjelenése egybe volt kötve egy lemezbemutatóval, amelyre október 2-án az Akvárium klubban került sor. Tanár úr, mesélne nekünk arról, hogy milyen volt a lemezbemutató? Miben lehetett része azoknak, akik jelen voltak?

– Jó volt a lemezbemutató koncert. Úgy gondoljuk, hogy jól sikerült. Különleges dolgokkal készülünk. Olyan dolgokat is játszottunk, olyan show-elemek is voltak, amik előtte még sohasem. Debütált egy új dalunk, volt videó-kivetítés, fények és minden, ami szem-szájnak ingere. Az Akvárium egy elég jól menő pesti klub, és az ottani követelményeknek próbáltunk megfelelni, úgy gondolom, sikerrel.

– Szerintem sokan nem is sejtik, hogy mennyi munka van a háttérben. Nagyjából hogyan készül egy ilyen lemez, és A Legnagyobb Hős elkészítésekor mi volt a legnagyobb akadály?

– Manapság már nem adnak ki lemezt. Gyakorlatilag nincs lemezbemutató, nincs ennek kultúrája, mindenki mp3-akat hallgat, meg mindenhol letöltöget – ez volt a legnagyobb akadály. De aztán a Hősnek a sikere a kiadót arra bátorította fel, hogy mégiscsak adjunk ki egy lemezt. A koncerteken nagyon sokan kerestek meg minket azzal, hogy lemezt akarnak venni, de nem tudtuk nekik adni, tehát nem volt fizikai formátum. Megjelentek a dalok különböző internetes, elektronikus formában, de nem volt kézzelfogható, és most úgy gondolta a kiadó, hogy itt az ideje annak, hogy megpróbálkozzunk ezzel. Egyébként két éve készül ez a lemez – ezt kevesen tudják –, vannak olyan dalok, amiknek az alapjai már két éve elkészültek, és azóta egy dobozban vannak. Meg hát vannak vadonatúj dalok is rajta.

– Hogy fogadta a közönség az új lemezt, és általánosságban milyenek a visszajelzések?

– Eddig még nagyon jók, de igazából még csak most jelent meg. Mi október másodikán már a kezünkbe foghattuk az első példányt, de az volt az első alkalom, amikor tényleg megfogható volt ez a dolog. Azóta már néhány üzletben kapható, Szegeden is egy belvárosi könyvesboltban, de még a Mediában, meg mindenféle lemezárúsításra talán nem elsősorban alkalmasnak tűnő helyeken is lehet majd kapni (pl. benzinkutakon). Elég sok helyen kapható lesz, de ez majd csak november elejére alakul ki. Ami visszajelzést kapunk, az nagyon jó. Éppen ma beszéltem Nettivel (ez érdekesség), most hívott, hogy nagyon tetszik neki a lemez, ő kapott egy tiszteletpéldányt is. Netti a volt énekes.

– Az új dalokról mit lehet tudni? Esetleg melyik a rajongók, a közönség kedvence?

– A Hős a kedvenc, de van egy új dal, az Egyedül, amit már április óta játszunk koncerten, és ami most már elnyerte végső formáját. Két hónapig hangszereltük körülbelül, és most már ez a dal is rajta van a lemezen, az a második track. Néhány vidéki rádió már játssza. A Rádió88-ban is volt egy premier, de aztán levették, mert még a Maradok megy. Azt mondták, hogy addig, amíg az még megy, ezt még nem játsszák. Igazából az országos rádiók is ezt mondták. Az Egyedültől várjuk a sikert vagy az út folytatásának lehetőségét, mert a koncerteken ez nagyon szokott tetszeni az embereknek, de szélesebb körben még nem ismert a dal.

– *És szakmailag, illetve érzelmileg melyik az Ön kedvenc száma a lemezről?*

– Csupa olyan, amit nem ismernek, vagy talán nem is szeretnek elsősre. Én nagyon szeretem a Buborékot, a Tél dere kúszik rám-ot vagy a Leccatlakozvát (Kardos-Horváth János, a Kaukázus frontembere írta a szövegét). Nekem pont azok tetszenek, amit általában a nagyközönség, legalábbis nagy tömegben nem szokott szeretni. Vagyis sokan szeretik, de nem ezek a slágerek.

– *Úgy hallottam, hogy a lemez beharangozó dalához, az Egyedül című számhoz klip is készül. Ennek a munkálatai hogy haladnak? Mikorra várható a megjelenése?*

– Még nem kezdődött el a forgatás. Négy színopszis közül kellett választani, ez összesen három rendezőt jelent, akikkel beszéltünk, úgyhogy elég körültekintően állt hozzá a kiadó is, meg mi is ehhez a témához. Nagyon fontos, hogy ez a klip jól sikerüljön, mert a dal is fontos. Most már megvan a forgatókönyv. A napokban elkezdődik a forgatás (őszi szünetre jut egyébként a forgatás időpontja). Én azt gondolom, hogy október végére mindenképpen meg kell, hogy jelenjen maga a klip is.

– *Beindult a zenekar, mindenhol lemezbemutatót tartanak. De milyen gyakran próbál a zenekar, és ez milyen hatással van Önre? Mennyire nehéz összeegyeztetni ezt a munkájával?*

– Nem ugyanabban az időpontban van a kettő. A tanítás főleg a délelőtti, kora délutáni órákat veszi igénybe, a zenélés akkor nem nagyon működik. Legalábbis nekünk ez így állt össze. Késő délután meg este szoktunk próbálni, hogyha úgy alakul, de mivel Zsófi is Pesten van, hosszabb próbaidőszakok vannak, amikor begyakoroljuk a dalokat, és aztán hetekig, hónapokig nem. Mivel rengeteg koncert van, nem is kell mindennap próbálni, a koncertek is próbának minősülnek. Ha új dalt tanulunk, vagy a műsorban alakítunk át valamit, akkor kell újra összeállni próbálni. De most már eléggé egyben van a zenekar, úgyhogy nem szükséges állandóan próbálni. Szóval remekül össze lehet egyeztetni.

– *Minden dalnak egytől egyig különleges szövege van. Honnan szerez ennyi ihletet? Hogyan születnek ezek a dalok?*

– Nem tudom. Az a lényeg, hogy az ember nagyon akarja, meg mivel én magyar-ének szakos tanár vagyok, van némi szókincsem, műveltségem, és tapasztalatom, hogy hogy áll össze mondjuk egy versszöveg, ritmikus szöveg, dal. Ezt is tanultam, úgyhogy nekem kicsit könnyebb a dolgom, de azt gondolom, hogy majdnem mindenki tud jó szöveget írni. Akarni kell, meg nagyon fontos a jó ízlés. Mást nem tudok erről mondani. Magam sem tudom, hogy hogy írtam ezeket. Némelyikre úgy gondolok, hogy „De jó kis szöveg – ja, ezt én írtam? De fura.” Egyszer csak eszébe jut az embernek egy sor, és ott van.

– *Mik a tervek a közeljövőre? Mire számíthatnak a rajongók?*

– Most egy hosszabb időszak, elég komoly munka után vagyunk. Ennek a lezárása a lemez. Most nemsokára – ami még nem annyira publikus – lesz egy tévés szereplésünk, ami nagyon-nagyon fontos mérföldkő lesz a zenekar életében. A Legnagyobb Hős utáni korszak következik most. Most már a rádiók is kevesebbet játsszák, tehát elő kell jönni egy új dallal (ez lesz az Egyedül, és nagyon reméljük, hogy hasonló fogadtatásban részesül). Azt láttuk, hogy amikor különböző városi rendezvényekre, fesztiválokra hívtak minket, elég sok ember eljött. Most a klubos koncertek kezdődnek, amikor nagyvárosokba megyünk, és kifejezetten ilyen underground vagy élő zenei klubokban fogunk játszani. Most fog kialakulni, most derül majd ki, hogy a közönség ebben a közegben is mellettünk áll-e. Ez egy kicsit más dolog, mert egy városi rendezvényen ott van a város főterén a város apraja-nagyja, ahol tényleg 1000-1500 ember volt rajtunk kívül jelen, volt, hogy többen is. De amikor egy klubba le kell menni, ködös novemberi estén, az egy másik műfaj. Ebben van még mit fejlődni.

Földi Lili

Diákréningek

Megkezdődtek a diákréningek az OMMF – Munkavédelmi Megoldások Mindenkinél projektbe csatlakozott iskolákban, így a mi iskolánkban is. A pedagógusok és a diákok egyaránt nagy lelkesedéssel vettek részt a tréningben, hiszen a diákok nem hétköznapi és megszokott módszerek segítségével dolgozhatták fel a témát. A tréning tesztelést zárul, mely egyfajta visszajelzés a diákoknak, mi az, amit sikerült elsajátítaniuk a nap során.

Nálunk, a Szegedi Szolgáltatási Szakképző Iskola Kossuth Zsuzsanna Tagintézményében az előző tanév végén Munkavédelmi Megoldások Mindenkinél Diákréning zajlott.

A munkavédelem szókombináció hallatán mindenkinek komoly, szabályokkal teli, törvényekkel, rendeletekkel szabályozott, kissé unalmas és nehezen tanulható tantárgy jut az eszébe. Hasonlóképpen volt ez a mi intézményünkben is, ahol egy egész leányosztály, az akkori 11.c (ma már 12.c) várta kíváncsian a tanár úr előadását.

Bátran kijelenthetem, hogy Pécsi László, mint mindig, most is megtalálta a közös hangot az osztállyal, és azt bevonva érdekes előadást hallgathattunk végig.

A lányok érdeklődve hallgatták a humoros történetekkel fűszerezett, de mégis komoly témákat óráról órára úgy, hogy nem unták, sőt, saját, műhelyben szerzett vagy otthoni tapasztalataikat is hozzá tudták tenni.

Nagyon tetszett nekik a sok kis szemléltető videó, amelyeken keresztül a tanár úr bemutatta a munkavédelem témaköreit, eszközeit, lehetőségeit.

Összességében egy új információkkal teli, de jó hangulatban eltelt tréningben vehettünk részt, és remélhetőleg a megszerzett tudást kamatoztatni is tudjuk majd.

Köszönjük a szervezőknek, hogy intézményünk részt vehetett a projektben, és Pécsi László tanár úrnak az érdekes előadást!

Palusek Edit

Flip Unit Team

Interjú Mányoki Bálinttal

Egy nagyszünetben volt alkalmunk megnézni a Flip Unit Team bemutatkozását, ami egy professzionális akrobatikus show team, valamint három éve működő extrém sport-iskola. Ebből az alkalomból riportertünk, Katona Boglárka egy diákunkkal, Mányoki Bálinttal készített interjút, aki első kézből tudott beszámolni a csapatról.

- *Mikor alakult a csapat, és ki az alapítója?*
- A Flip Unit Teamet 2009 októberében alapította Balogh Dávid.
- *Hány éves kortól lehet jelentkezni, és kik a tagok?*
- Ötéves kortól lehet jelentkezni az edzésekre, a legidősebb tagunk harmincéves. Kiemelt tagoknak talán a profi fellépő team tagjai számítanak: ők jelenleg Lazók Roland, Horpácsy Tamás, Bálint Dániel, Kiss Anett, Mórahalmi Martin és Balogh Dávid, de ez a csapat alkalmanként változik, vannak további tehetséges tagok is, akik szintén fellépnek, ha idejük engedi.
- *Volt-e már ebből verseny vagy fellépés?*
- Verseny csak egyetlenegy van a világon: a Red Bull Art Of Motion, de arra kizárólag a világ legjobbait hívják meg a világ minden tájáról. A Flip Unit Team fellépésekre jár az ország minden pontjára, különböző eseményeken lépett már fel, pl. a Csillag Születikben 2012-ben, vagy a Budapesti Operettszínház Stereo Street előadásán.
- *Milyen gyakran léptek fel?*
- A nyári időszakban heti rendszerességgel lépünk fel, télen kicsit kevesebb a rendezvény.
- *A fiúk vagy a lányok vannak többen a csapatban?*
- Jelenleg a fiúk vannak többségben az edzéseken, de a szeptemberben induló cheerleading edzéseinkkel egálba szeretnénk hozni a nemek arányát. Egy héten összesen 4 edzés van, 2 akrobatika, illetve 2 cheerleading. Az edzéseinken a talajakrobatika alapjaitól a legmagasabb szintű szaltóig, erőelemekig lehet eljutni. A legtöbben az akrobatikaedzésen vannak, az érdeklődés leginkább a szaltók iránt magas, ráadásul a videóink tartalma is 90%-ban szaltókból áll.
- *Helyileg hol vannak az edzések, gyakorlatok?*
- Az edzéseink Szegeden vannak, a Topolya sor 3. szám alatt. Nyáron, és ha jó az idő, szabadtéri edzéseket is szoktunk tartani füves helyeken, illetve homokban, ezekről előzetesen a Facebook-on egyeztetünk a tagokkal.
- *Te mikor csatlakoztál?*
- 2010-ben csatlakoztam, olykor kényszerkihagyásokkal járok az edzésekre, nagyon szeretem csinálni. A saját határait feszegetése és az adrenalin jó hatással van rám.
- *Mennyi időt vesz igénybe, amíg az ember belejön?*
- A fejlődés üteme egyénenként változik. Ezt sok dolog befolyásolja. Nyilván aki tehetséges, és komolyan veszi a sportot, az gyorsabban fejlődik, mint aki kicsit ügyetlenebb, és nem is elég motivált. Elegendő időt ráfordítva azonban egy kevésbé koordinált mozgású illető is elérhet nagyon szép eredményeket, több ilyenrel találkoztunk az elmúlt évek folyamán!

Katona Boglárka

Szenvedély, kikapcsolódás, szórakozás

Interjú Tóth Alexandrával

Tóth Alexandra, iskolánk egyik végzős diákja és csapata nemrég részt vett egy nagy hiphop-versenyen Németországban. Mivel nem mindennap találkozik ilyesmivel az ember, felkeltette riporterünk, Pesztránszki Fruzsina kíváncsiságát, aki szeretett volna többet megtudni erről.

– Mióta táncolsz?

– Négy és fél éves koromban kezdtem, ami azt jelenti, hogy immáron tizenhárom éve üzöm ezt a sportot.

– Mit jelent számodra a tánc?

– Számomra a tánc művészet, szenvedély, kikapcsolódás és szórakozás: itt önmagam lehetek, kifejezhetem az érzelmeimet, akár egyetlen mozdulattal is.

– Vannak jövőbeli céljaid ezzel kapcsolatban, vagy csak hobbi, kikapcsolódás?

– Természetesen céloknak mindig kell lenniük, így nekem is vannak. A tánc az életem részévé vált, már kb. hat éve versenyszinten táncolok, úgyhogy a dobogós helyezések a célok, most is nagy erővel készülünk a november közepén esedékes versenyünkre.

– Ha jól tudom, voltatok kint Németországban versenyen. Milyen volt külföldön fellépni?

– Az idén Németországban rendezték meg a világ legnagyobb hiphop táncversenyét, amire tánciskolánk a Magyarországi kvalifikáción való sikeres eredményekkel kijutott. Már nem először volt szerencsém külföldön szerepelni, és ami azt illeti, sokkal jobban is szeretem, mint a hazai versenyeket. A hangulat, a több ezer táncos, az emberek, a közönség, a helyszín... mind csodálatos! Remélem, még sok ilyen élményben lesz részem az évek során!

Pesztránszki Fruzsina

Zoé vízimanó lesz

Mint arról „Gratulálunk!” rovatunkban is hírt adtunk, 2014. augusztus 21-én megszületett Molnár János tanár úr kislánya, Molnár Zoé 49 cm-rel és 3380 grammal. A tanár úrral az apaság örömeiről és nehézségeiről Micziz Petra és Földi Lili beszélgetett.

M. P.: *Kinek jutott eszébe ez a szép keresztnév?*

– Úgy volt, hogy ha fiú, akkor én mondom, hogy hogy fogják hívni, ha lány, akkor meg a feleségem találja ki. Ő kitalálta ezt a nevet, én meg nem szóltam bele, de most már nekem is tetszik.

M. P.: *Apás szülés volt?*

– A születésénél bent voltam, megható volt, csak tehetetlennek éreztem magam, amikor a fájdalmakon nem tudtam segíteni, könnyíteni.

F. L.: *Nem volt rosszul a szülőszobában?*

– Nem. A vér látványa számomra nem szokatlan, vízimentőként voltam már baleset közelében, nem állnak tőlem távol a kórházi dolgok, látványok, nem volt annyira szörnyű sem. Utólag visszagondolva nem azt mondom, hogy ez mindenkinek egy élmény, mert van, akit ez zavar, nőt is zavar, hogy bent van valaki, miközben ő gyakorlatilag szenved, és egy kiszolgáltatott helyzetben van, meg férfiként is van olyan, aki eleve elzárkózik ettől. A feleségem megkérdezte. Ha őt zavarja, akkor nem megyek be. Ha szeretné, hogy ott legyek, akkor bemegyek. Ő szerette volna, hogy bent legyek, úgyhogy bent voltam.

M. P.: *Mit volt a legnehezebb megtanulni, amióta a baba megszületett?*

– Azt, hogy négy óra alvással hogy lehet napokat, heteket túlélni.

M. P.: *– Mi a kedvence, amit a picivel szokott csinálni?*

– A fürdés. Én fürdetem, és imád vízben lenni, pancsolni.

M. P.: *– Sportolni fog a kislány?*

– Mindenképpen sportolni fog. Először meg fog tanulni úszni, és utána meg majd amihez kedve, tehetsége lesz. Testnevelő tanárként hamar el fogom tudni dönteni, hogy inkább a labdasportok lesznek neki valók, vagy az egyéni sportok, vagy művészi torna vagy valami hasonló.

M. P.: *Hogyan látja magát lányos apukaként húsz év múlva?*

– Bízom benne, hogy okos kislány lesz, meg tudja majd válogatni, hogy kikkel fog összebarátkozni, kik lesznek akár a fiú barátai, akár a lány barátnői. Már most aggodom, és szerintem lefűrészelt csövű vadászpuskával megyek majd a randira, és ha nem olyan lesz a fiú, akkor intézkedem.

M. P.: *Miben változott az élete most, hogy lánya született?*

– Felelősség. Hatalmas nagy felelősség. Olyan dolgot már nem teszek, ami akár az egészségem, akár valami más fontos dolog kockázatásával jár, mert föl kell őt nevelnem, és szeretnék neki minél több jót megadni, olyan dolgokat, amiket lehet, hogy én nem kaptam meg. Tőle nem sajnálok semmit.

M. P.: *Tanár úr egy iskolában tanít, és ismeri a mai fiatalokat. Ezt figyelembe fogja venni?*

– Nem. Okos kislány lesz. Nyilván a korrallal haladva, amilyenek most, 2014-ben a mai fiatalok, mire ő gyakorlatilag ugyanilyen korú lesz, 2030-at fogunk írni, addigra lehet, hogy sok minden változni fog. Úgyhogy nem tudom, hogy mi lesz majd húsz év múlva, ha ő serdülő lesz.

M. P.: *Tanár úr sportol. A kislányt majd viszi magával egy-egy edzésre?*

– Igen. Szerintem már jövő nyáron az edzéseken ott lesz velem a vízparton kenguruban vagy valamiben. Ott fog fölőlni az uszodában, az biztos. Már most látszik a fürdetéseken, hogy szeret vízben lenni, vízimanó lesz.

M. P.: *– Babaúszást tervez neki?*

– Nem, mert én tudom, milyen a babaúszás. Külön ilyen órára nem viszem el, én majd foglalkozom vele. Szakszerűen, remélhetőleg.

F. L.: *Ha Zoének öccse születik majd, mi lesz a neve?*

– Azt majd még lebunyózzuk. Lehet, hogy még egy lány lesz. Akkor tök jó lesz, mert tudja hordani majd a nővére ruháit. De ha fiú lesz, akkor is. Ez vicc volt.

Micziz Petra, Földi Lili

Rovatunkban volt diákjainkat kérdezzük arról, hogyan alakult az életük, különös tekintettel a nálunk szerzett végzettségük hasznosítására, illetve különleges eredményeikre. Interjúalanyunk már középiskolás korában kitűnt zenei tehetségével, tehetségkutató műsorban is indult. Most új hobbit talált magának: sminkelési tudományát fejlesztette professzionális szintre, és ezt egy országos versenyen is bizonyította. Szép eredményeiről és terveiről Földi Lili és Mikó Anna kérdezte.

– *Mióta tanulsz sminkelni?*

– Nemrég. Voltak sminkes cuccaim, de csak most jutottam el odáig, hogy Youtube-os gurukat kezdek el nézni, akik szépségápolásos témájú videókat tesznek fel. Többnyire külföldi youtube-gurukat nézek. Magyarokat is, azt azért, hogy tanuljak, mert a jövőben én is nagyon szeretnék ilyen szintű videókat csinálni. Ott tanultam meg a szakkifejezéseket, mint pl. mélyítővonal, vízvonal.

– *Mióta csinálod ezt ilyen komolyan?*

– Azóta. Igazából próbálok kreatív lenni. Minden egyes smink a saját ötletem, nem veszek át a youtube-on látottakból semmit. Inkább képeket nézegetek, hogy inspirálódjak.

– *Kik rendezték ezt a versenyt, és hogy értesültél róla?*

– A SAKK országos sminkversenyt két zsűritag alapította, Szilvi és Evelin, aki az AvianaRahl blog írója, illetve az egyik győztes csatlakozott most hozzájuk. Lájkolgattam a facebook-oldalukat, és aztán ők megosztották ezt a versenyt. Nyilvánvalóan nem fűztem hozzá sok reményt, de aztán mégis jelentkeztem, és sikerült. Egész nyáron át tartott a versengés. Körülbelül hat forduló lehetett, folyamatosan estek ki a versenyzők, és a végén maradtunk négyen, akik közül kiválasztották a győztest. Mindig igyekeztem megfogadni a zsűri tanácsait, odafigyeltem az építő jellegű kritikákra, és próbáltam a következő fordulóban úgy megcsinálni a sminket, hogy látszódjon: figyeltem arra, amit mondtak.

– *A videókon és a zsűrin kívül kire hallgattál még?*

– Azokra, akik nagyon közel állnak hozzám. A barátomra, a húgára, anyukámra, akik végigizgulták a versenyt. Érdekes, hogy a barátom mindig ugyanazokat a kritikákat mondta, amiket a zsűri. Anyukám akkor izgult így utoljára, amikor az énekléssel foglalkoztam.

– *A többi versenyzővel összeismerkedtetek?*

– Egyáltalán nem. De egyébként is voltak problémák. Amatőr sminkesek számára hirdették meg ezt a versenyt, és két lány is kozmetikus volt, aki a döntőbe jutott. Nem tartottam fairnek, azt hittem, hogy előttem fogják zárni a versenyt.

– *A végeredményt egy szakmai zsűri döntötte el?*

– Igen. A közönség minden fordulóban szavazhatott, hogy melyik smink tetszett a legjobban, és legtöbb közönségsvavazattal rendelkező automatikusan továbbjutott. Ez egy weboldal közönsége volt, és mindenki megszthatta a felhívást a saját ismerősei számára. Nekem ez nem volt szimpatikus, mert nyilván az nyer, akinek a legtöbb az ismerőse. Az összes fordulót ugyanaz a lány nyerte meg.

– *De a végső győzelem a tied volt. Ezek szerint az már nem így dőlt el.*

– Nem, ott már teljes mértékben a zsűri döntött. Én egyszer sem jutottam tovább a közönség szavazatával. Egyszer írták, hogy pár százalékkal maradtam le a hölgytől, aki automatikusan továbbjutott.

De én ennek örültem a legjobban, hogy a zsűri juttatott tovább minden fordulóban, erre nagyon büszke voltam.

– *Ez most műszempilla rajtad?*

– Igen, direkt így jöttem. Nem tudok leszokni róla. Egyébként még régebben vettem egy szempillara-
gasztót, amit igazából kövek ragasztására használtam, és a sminkverseny egyik fordulójában, ami az
„álarcos” volt, teljesen köves volt az arcom, és allergiás reakciót váltott ki a ragasztó, végig megmaradt a
nyoma. Nagyon fájt, nagyon kínlódtam vele, a szemem be volt dagadva. Szerencsére az alapozó mindent
megold. Mindenképpen saját arcunkkal kellett dolgoznunk, úgyhogy ez izgalmas volt.

– *Mi történik azzal, aki itt győz? Kap-e lehetőségeket, lesz-e valami folytatás?*

– Rengeteg ajándékot kaptam. Pixiboxot, sminktermékeket, arcápolási termékeket, parfümöket. És
aminek még jobban örültem, hogy a CsillámVilág oldaltól kaptam egy ötezer forintos vásárlási kedvez-
ményt, illetve egy lehetőséget, hogy a termékeiket teszteljem youtube-os videókbán. Arra is gondoltam,
hogy összekötném az énekléssel, a feldolgozásaimat beletenném a sminkes videókbá, és ahogy sminkelek,
a dalaim mennének közben. Ez munka, mert még nem tudok videókat vágni, de bele fogok tanulni.

– *Az énekléssel mi újság? Annak idején részt vettél tehetségkutató versenyen.*

– Igazából otthon szoktam énekelni, illetve csinálom a kis saját feldolgozásaimat, a barátomnál fel-
vesszük, mivel ő rapper, nála van egy kis házi stúdió. Ő egyébként a kisteleki Városi Televíziónál dolgo-
zik szerkesztőriporterként. Szoktunk közös dalokat is csinálni. Az a baj, hogy nem nagyon tudom leküz-
deni a lámpalázamat, úgyhogy inkább csak otthon szoktam énekelni. Amikor az iskolában ünnepélyeken
énekeltem, akkor is éreztem magamban, hogy lehetne jobb is, ha nem lennék ilyen ideges, mert ez sajnos
a minőség rovására ment.

– *A rapper barátod nem érzi magát túl távol attól a műfajtól, amit te énekelsz?*

– Nem. Ő nagyon ügyes. Saját maga írja a szövegeket, illetve nekem is ő írja a refrénjeimet. Direkt az
én stílusomhoz igazítja a dalokat. Új dalokat készítünk, illetve van, hogy a barátom csinál saját maga ze-
néket, zenei alapokat.

– *Továbbtanultál az érettségi után?*

– Igen, elvégeztem egy kétéves csecsemő- és kisgyermeknevelői szakot. Azért nem itt végeztem ha-
sonlót, mert amit ebben az iskolában lehet tanulni, az elsősorban kórházban hasznosítható.

A MIOK képzése bölcsődei nevelésre specializálódik. Én a kórházban nagyon rosszul vagyok, nem nekem való látni az olyan gyerekeket, akik nagyon-nagyon betegek, valahogy nem bírná azt a lelke.

– Szegeden keresel munkát?

– Igazából úgy ott, ahol találok. Másik város is szóba jöhet. Szeged lenne a legjobb, de hogyha máshol kapnék munkát, akkor is elvállalnám, mert szeretnék ezzel foglalkozni. Leadtam a papírt a Bölcsődék Igazgatóságára, és emellett elkezdtem „becsöngetni” bölcsődékbe. Ez azért is volt jó, mert el tudom mondani, mik a terveim, látnak személyesen. Az önéletrajzomba azt is beleírtam, hogy énekelek, tudok arcot festeni, hiszen egyes rendezvényeken, családi napokon ez esetleg jól is jöhet. Próbáltam olyan szakmát tanulni, amiben mindent lehet hasznosítani.

Földi Lili, Mikó Anna

Az iskolai kislabdahajító verseny eredményei

Lányok eredményei

Fiúk eredmé-

1.	Bakos János	59,0 m
2.	Wratin Sándor	48,5 m
3.	Jenei Szabolcs	48,0 m
4.	Bajusz Bencer	47,5 m
5.	Szabó Zsolt	46,5 m
6.	Meszes Krisztián	46,0 m
7.	Csomor Sándor	44,0 m
8.	Márki Róbert	42,0 m
9.	Kozák Ferenc	40,5 m
10.	Tyukász Dávid	40,0 m
11.	Berák Flórián	39,0 m
12.	Szatmári Ádám	39,0 m

1.	Lovászi Diána	41,5 m
2.	Forgó Szimonetta	37,5 m
3.	Radóczy Dominika	37,0 m
4.	Lajos Csenge	37,0 m
5.	Vörös Fanni	36,0 m
6.	Kocsis Ramóna	35,5 m
7.	Kovács Karolina	35,0 m
8.	Pesztránszki Fruzsina	32,0 m
9.	Hegyeshalmi Fanni	30,5 m
10.	Kakuszi Kata	30,0 m
11.	Dovalovszki Dóra	30,0 m
12.	Csillag Szemirámisz	28,0 m
13..	Vili Eszter	26,0 m
14.	Hoff Andrea	25,0 m
15.	Kalocsai Leila	24,0 m

Új rovatunkban a szakképzésben tanuló diákjaink kapnak lehetőséget arra, hogy bemutatkozzanak, és beszéljenek iskolánkkal, képzésünkkel kapcsolatos élményeikről. Elsőként Váradi Eszter osztja meg velünk tapasztalatait.

Huszonegy éves szegedi lány vagyok. Egy elég kicsi általános iskolába jártam, ahonnan egy művészközösségbe csöppen-tem át a Tömörkény Gimnáziumba. Ennek örültem is, mert mindig is oda akartam járni az inspiráló környezet és az iskola erőssége miatt. Már óvodás korom óta a divatszakkmával szeretnék foglalkozni, mivel ez állandóan fenntartja az érdeklődésem, és fejleszti a kreativitást.

Anyukámnak menyasszonyiruha-üzlete volt, ahol kölcsönözni, készíttetni is lehetett ruhákat. Évente divatbemutatót vettünk részt, ahol néha még én is szerepeltem kis koszorúslánymodellként. Sokat voltam iskola után a szalonban a menyasszonyok között. Anya még egy próbababát is felszabadított nekem a szalon végében, hogy azon játszhaszak az anyagokkal. Egyszer megvarratott egy ruhát, amit az oviban rajzoltam. Nagyon meglepődtem, és örültem is neki. Végül, mikor kész lett, ki is adtuk egy menyasszonynak.

Az a célom, hogy egy nap az én nevem is az elismert és neves tervezők közé kerüljön. Ezzel kapcsolatban nagyon elszánt vagyok. Azért jelentkeztem ebbe az iskolába, hogy megfelelő alapokat kapjak az esetleges továbbtanuláshoz.

Élvezem a tervezést és a divatbemutatókat. Tetszik, hogy vannak kreatív foglalkozások, ahol nem vagyok korlátok között, és így közelebb kerülhetek az én egyéni és egyedi stílusom kialakításához.

A tervezés óra a kedvencem. Az alkotás nekem nagyon fontos, így örülök, hogy szabadidőmben vagy az iskolán belül is van erre lehetőségem. Otthon sokszor készítek ékszereket, kiegészítőket vagy ruhadarabokat. Varni nagyon szeretek. Jó látni, hogy lesz egy anyagból, ami megihlet, egy ruha, amit csak én gondoltam ki, és én valósítok meg. Ez elégedettséggel tölt el.

Egyaránt érdekel a női és férfidivat is. Mindkét területen el tudnám képzelni magam. A női azért vonz, mert ugye én is nő volnék, és szerintem merészebb alkotási felületet biztosít. A férfiak terén meg ki ne szeretné, ha a teremtés koronái az általa tervezett ruhában mutathatnák meg magukat? Kicsit nehezebbnek tartom ezt az oldalt, de szeretem a kihívásokat.

Az eddigi divatbemutatók közül a „Tavaszi zsongás”-t élveztem a legjobban. Akkor először készítettem olyan ruhákat, amik utcai viseletnek számítanak, és ezért örültem, hogy sikeres lett az a mini kollekció. Jó érzés volt a felkérés arra, hogy én képviseljem az iskolát a Városi Televízió interjúján.

Stylistversenyen is volt lehetőségem megmérteni magam 2013 novemberében. Jólesett, amikor kiderült, hogy nyertem. Büszke voltam magamra. Kicsit belekóstolhattam a divatszakkmának ebbe a részébe is.

Most a vizsgák miatt vagyok izgatott. Jár az agyam a ruhákon és kiegészítőkön, de még a témákat sem tudjuk. Remélem, hamar kiadják nekünk. A helyszín és az egyéb részletek sem állhatnak még össze. Mindennek megvan az ideje.

Váradi Eszter

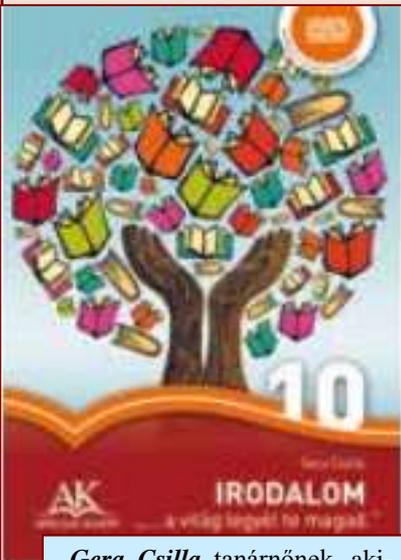
Molnár János tanár úrnak kislánya, **Zoé** születéséhez, aki augusztus 21-én született 49 cm-rel és 3380 g-mal.

Gratulálunk!

Diákunknak, **Kovács Marietának**, aki július 30-án, 23:08-kor adott életet kislányának, **Natasa Hannának**. Nati 49 cm-rel és 3660 g-mal született.

Volt „kistanárunknak”, **Görög Emesének**, akinek augusztus 15-én 21:15-kor kisfia született. Böcskei Márk 3850 grammal és 53 cm-rel jött a világra.

Gera Csilla tanárnőnek, akinek 10. évfolyamos „...a világ legyél te magad.” című irodalomtankönyve Magyar Termék Nagydíjat kapott.

Egervölgyi Lilla tanárnőnek, aki a Wizz Air budapesti félmaratonon korcsoportjában első, az abszolút versenyben tizedik helyet szerzett. A tanárnő indult a Spar Maraton és Országos Bajnokságon is, ahol korcsoportjában második, az abszolút versenyben hatodik helyezett lett. Ezután megnyerte a 6+3,4 km-es Pick futást is.

Volt diákunknak, **Csordás Ágnesnek**, aki megnyerte a IV. SAKK országos sminkversenyt.

Volt tanárunknak, immár „**Dömötör**”-**Ladányi Évának**, aki augusztus 17-én feleségül ment párjához, **Mátéhoz**.

Aranyköpések |

„Szeretném kérni, hogy törekedjeteK figyelem-
megosztásra, és a figyelem többsége az elhangzó
információkra irányuljon.”

(értekezlet)

„Remélhetőleg akkor fogok nyugdíjba menni,
amikor születtem.”

(kolléga)

„Addig járj a kútra, amíg a korsód el nem törik.”

(kilencedikesek bemeneti mérése)

„– Szavalni is szeretek, tanárnő, azt már az álta-
lános iskolában is mondták, hogy nekem jó az...

ööö... ööö...

– Előadókészséged.

– Ja. Az.”

„Felesége, Csinszka feleségül vett egy fiatal
lányt.”

„Mit tanít a szőke, magas hajú tanárnő?”

„Fiatalabbaknál a közösségi problémákkal való
foglalkozás elsuhan a fejük felett, szemet hunynak
felettük.”

„A fiatalok igyekezni fognak, hogy mindenben
tökéletes (sic!) munkát végezzenek.”

„Kölcsey Ferenc 1790. augusztus 8-án született.
Anyja hatéves korában elhunyt. Kazinczy Frigyes
nagy hatással volt rá.”

„Kölcsey első versein látszott, hogy van benne
éretlenség, de később, amikor a Himnuszt írta,
már benőtt a feje lágya.”

„Az időtoposz nem teszi boldoggá az őszet.”

„A vers stílus szeszeció.”

„Erre tökéletes példa a Héjanász az ugaron.”

„A harmadik versszakban a hangulat kihál, és a
párok eloszlanak.”

„s hazatértük napját ő eltorozta
tanulmányozta szentfalú Tróját”

„Kölcsey 1832-34-ben országgyűlési követként
vett részt.”

„A cím témamegjelölő, ez egy óda, keretes szer-
kezetű és portré kategóriába tartozik.”

„Kölcsey ragrimeket használ. Asszonáncokat is
találunk benne.”

„Ez egy bibliai, zsoltárszerű, erősen szimbolikus
metafora.”

„Írt bele bibliai, zsoltárszerű szimbolikát.”

„Egy pár mondatot tanultunk, ami a tételmonda-
tok elején található meg.”

„Szerinte a magyar nyelv eredete Lappóniából
származik.”

„A diakrónia képek alapján megismert népek tör-
ténete.”

„A szinkrónia két szó között fellelhető hasonló-
ság.”

„A poligenézis városenkénti szójárás.”

„Az ugor-török háborúnak köszönhető az, hogy
nagyon sok hasonló szó van a magyar és a török
szavak között.”

Mikó Anna Júlia gyűjtése

Olvásónapló

Tavaly indult rovatunkban, amely az Aranyköpések rovat „nagytestvére”, azt mutatjuk meg rendszeresen, mi zajlik diákjaink fejében, amikor egy-egy kötelező olvasmánnyal szembesülnek. **Figyelem! Az alábbi cikkhez egyéni szempontot kapott a szerző, nem is biztos, hogy minden helyes, tehát az írásmű másolására, plagizálásra semmiképpen nem alkalmas!**

Puskin: Anyegin

(szempont: a szereplők külseje)

1. fejezet

Anyegin jóképű fiatalemberként jelenik meg szinte minden ember előtt, de belsőleg csak a lelke nemes, aki unalmasan tölti napjait, ami szerintem az arckifejezésén is látszik.

2. fejezet

Anyegin nem hiszem, hogy változott volna. Lenszkij életvidám fiatalember, talán sokszor mosolyog, és vidéki lét miatt szegényesebbek a ruhái, mint a nagyvárosból jött Anyeginnek. Anyeginnel kiegészítik egymást. Olga szép és életvidám, akárcsak Lenszkij. Szerintem picit duci, szőkésbarna hajú lehet. Tatjana a művelt, vékonyka, fehér bőrű, mert szeret könyveket olvasni, így nem sokat lehet kint, ha kint is van, inkább csak a hűvösben, elhúzódva a Nap elől, ellentétben Olgával, aki Lenszkijjal játszik a kertben.

3. fejezet

Anyegin arcán még mindig az unottság látszik, még akkor is, mikor Tatjana levelet küld neki, mert beleszeretett. Anyegin nem érez semmit se Tatjana, sem pedig Olga iránt, mert hát ők vidéki lányok, és elkerüli őket a pompa.

4. fejezet

Anyegin visszautasítja Tatjanát, kedvesen, változott szavakkal, de szerintem ezt már számtalanszor tette.

Tatjana emiatt komor lett és szomorú.

5. fejezet

Anyegin rosszul teszi, hogy szenvedélyesen táncol a szép Olgával, bár ez egy kicsit talán boldogabbá teszi. Lenszkij ezért féltékeny lesz a főhősre, Tatjana pedig már nagyon szomorú.

6. fejezet

Ha Lenszkij nem lett volna ilyen forrófejű, és nem hívta volna párbajra Anyegin, biztos túlélte volna a lövést, vagy Olga inkább Lenszkijjal beszélgetett vagy táncolt volna a bálon. De a romantikus verses regényben ennek kellett történnie.

7. fejezet

Anyegin elhagyja a vidéki házat, miután legjobb barátját megölte, ez azért szerintem megviselte. Olga gyorsan túltette magát vőlegénye halálán, és gondolom, mert szép is volt, ezután rengeteg kérést kapott, szóval ő megházasodott. Persze Tatjana is sok kérést kap, szóval ő is szép lehet, de ő mindet visszautasította, ezért Moszkvába költöznek, ahol körbeviszik a lányt, és szépítik, csinosítják.

8. fejezet

Anyegin visszatért a városba, ahova egyik barátja meghívta egy bálra, ahol újra találkozik Tatjanával, de már mint feleség, aki nagyon szép a pompában és a városi élet is illik hozzá. Anyegin nem sokat változhatott, csak idősebb lett, de Tatjanának nemcsak a külseje, de a belsője is változott. Most a főhős szeret bele a lányba, aki visszautasítja, bár még mindig szereti.

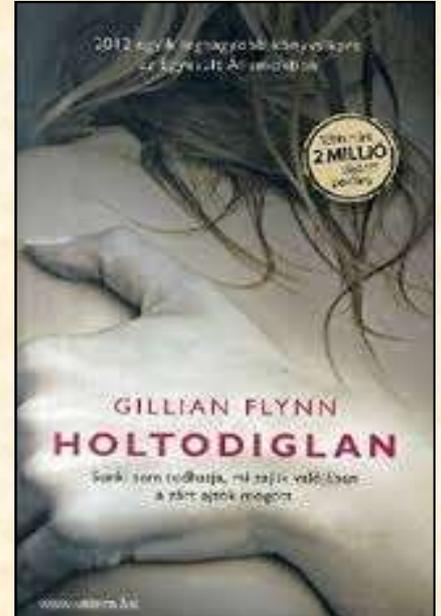
Zeisler Szimonetta

Híres Barbara rövid ajánlók formájában segít eligazodni a legújabb mozifilmek között. Illusztrációként moziplakátokat használtunk. A filmekhez mindenkinek jó szórakozást kívánunk! (Az ajánlók több korosztályhoz szólnak, hisz a lapot szakképzősök is olvassák. A filmek némelyike korhatáros. Kérjük, ellenőrizzék ezt még a jegy megvásárlása előtt!)

Az útvesztő: Thomas egy liftben ébred, majd több sráccal együtt egy tisztáson találja magát. Miért vagyunk itt? Kik a többiek? Hogy jutok ki a labirintusból? Kik a futárok?

Az ismeretlen Drakula: A film a híres Drakula-legenda eredettörténetét tárja a nézők elé. Főszerepben Luke Evans.

Holtodiglan: Házasság? Vigyázz, halálos lehet. Nick és Amy az ötödik házassági évfordulójára ké-szül. Amy eltűnik. Vajon mit titkolhat a pár? Nick a gyanúsított... Csak a húga, Margo bízik benne. Nick nyaka körül szorul a hurok.

Annabelle (a Démonok között folytatása): A lényeg kimaradt: ez a film a baba történetét meséli el. A történet igaz, a baba megtekinthető egy okkult múzeumban. A babát egy démon szállja meg. A családi idill ezzel felborul. Mit akarhat a démon? A gyereket? Nem, a nőt...

Fák jú Tanár úr! Jól nézd meg, hova teszed a lopott szajrét. Lehet, hogy iskolai tanterem épül rá. Zeki ebbe a hibába esik. Más dolga sincs, mint tanárnak kiadni magát. A 10. osztállyal meggyűlik a baja. Most hogy találja meg a pénzt?

Híres Barbara

Iskolai ünnepély, 2014. október 23.

Ne feledd!

November 11-én, 10-től 13 óráig véradást szervezünk az iskolánkban a Magyar Vöröskereszt együttműködésével. Szülőket is szeretettel várunk!

November 11-én (angol) és 18-án (német, latin), 15 órától lesz az idegen nyelvi országismereti vetélkedő.

November 13-14-én lesznek a pályaválasztási napok.

November 19-én, 10 órától nyílt nap lesz a **8. osztályosok** számára.

November 20-án, 10 órától nyílt nap lesz a **szakképzésre** jelentkezők számára.

Szintén **november 25-én** lesz a **Szép Magyar Beszéd verseny iskolai fordulója**. Javasoljuk, hogy addig legszebben beszélő diákjaink tanáraik segítségével válasszák ki és gyakorolják saját szövegeiket!

November 20-án, 17 órától fogadóóra lesz.

December 2-án, 14 órától rendezzük a hagyományos **AIDS vetélkedőt**.

December 2-a és 20-a között az osztályoknak lehetőségük van **Mikulás-napi és karácsonyi műsorok** tartására az egészségügyi intézményekben. Erre a **jelentkezést november 7-ig** célszerű leadni!

December 4-én, 10 órától ismét **nyílt nap** lesz a 8. osztályosoknak.

December 13-án tanítás nélküli munkanap lesz.

Az iskolai karácsonyi ünnepséget december 19-én tartjuk.

A téli szünet december 22-től január 2-ig tart. Az első tanítási nap január 5-e!

A **KáZsé Egész Könnyű iskolaújság** várja szerkesztőségébe azokat, akik szeretnek kérdezni, írni, szerkeszteni, fényképezni, rajzolni! Természetesen szívesen fogadnánk azoknak az asztalfiókban heverő műveit is, akik kevésbé szeretik a társaságot, és csak az újság hasábjain szeretnének szerepelni.

Szerkesztőségi ülést minden csütörtökön 8. órában tartunk. Műveitekkel, ötleteitekkel minden más időpontban keressétek **Mikó Anna** tanárnót!

A **KáZsé (Egész Könnyű)** lapot **kiadta:** a Szegedi Vedres István Szolgáltatási Szakközépiskola Kossuth Zsuzsanna Tagintézménye.

Felelős kiadó: Szabóné Diós Edit igazgató.

Felelős szerkesztő: Mikó Anna Júlia.

Szerkesztették: Földi Lili, Ludányi Zsófia.

A fotókat készítették: Egervölgyi Lilla, Földi Lili, Takács József.

Illusztráció: Fekete Zsófia, Lovászi Diána, Ludányi Zsófia (címlap).

A lapban megjelenteket írták: Ábrahám Eszter, Csongrádi Beáta, Dovalovszki Dóra, Ézsiás Alexandra, Farkas Cecília, Fekete Krisztina, Forgó Ágnes, Földi Lili, Gombkötő Ildikó, Katona Boglárka, Kece Anita, Lakatos Laura, Ludányi Zsófia, Micziz Petra, Mikó Anna Júlia, Miszbrenner Fanni, Móra Dominika, Nagy Viktória, Ördög Petra, Palusek Edit, Pesztránszki Fruzsina, Rabb Tímea, Váradí Eszter, Vörös Fanni Kata, Zeisler Simonetta.

A felhívásokat, aranyköpéseket, kedvcsinálókat köszönjük szépen tanárainknak!

Szeged, 2014. november